

SONNETTEN.

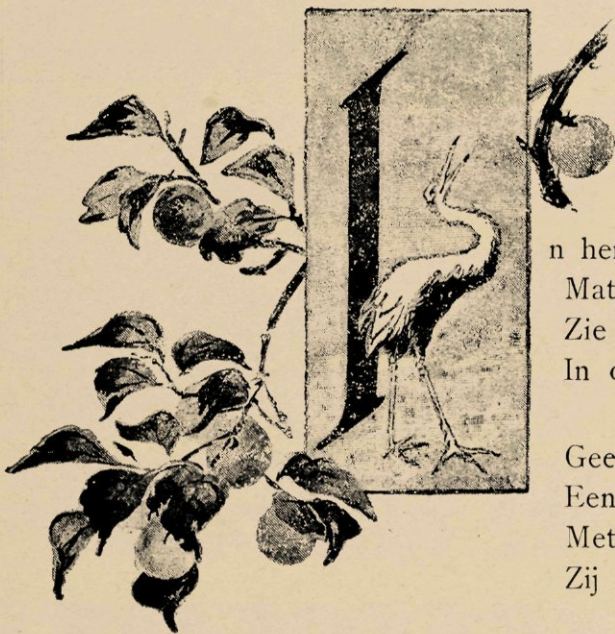
DOOR

HÉLÈNE LAPIDOTH—SWARTH.

I.

Sombere dagen.

In herfstloofbruine of wolkengrijze pijen,
Matbleek, doodstil, één vinger op de lippen,
Zie ik mijn Dagen komen en verglippen,
In dof-eentonige eindelooze rijen.

Geen enkle brengt me in zijn gewadenslippen
Een blijheidsbloem bij 't wisslen der getijen.
Met leege handen, traag en treurig, glijen
Zij heen, tot 'k niets meer zie dan verre stippen.

En áltijd, áltijd andre weer, — of zouden
't De welbekende zijn die wederkeeren,
Tooneelrei waar wij twaalf voor leger houden?

Hoe sluipt gij binnen zonder mijn begeeren
En dringt u óp als vrienden en vertrouwden,
Wijl wel gij weet: slechts grafnacht kan u weren.
